

Forudblødning; 2) iskoldt Vand giver samme Resultat -- til de 1½ Time svarer ca. 15° C.; 3) er det udblødte Korn meget koldt, synker Temperaturen i Varmvandsbassinet for stærkt.

Ved Spiring i Jord har *Verhoeven* fundet *A. Poulsens* Resultat bekræftet: Spiringstabet ved Varmvandsafsvampningen kan omtrent opvejes, naar Varmvandsbassinet i Stedet for rent Vand indeholder 1 pM. Opløsning af Blaasten, Germisan eller Ceresan (Tillantin T). Hollænderne finder ved Tilsætningen af Kemikalier en lidt lavere Spiringshastighed og et lidt højere Sluttal af Planter end ved rent Vand. Der gøres opmærksom paa, at man ikke bør anvende den ovenfor nævnte Kedel til Opvarmning af disse kemiske Opløsninger! *Ernst Gram.*

Sukkerroers Holdbarhed.

F. G. Larmer: Keeping quality of sugar beets. *Jl. Agr. Res., Bd. 54, S. 185, 1937.*

Ved de vestamerikanske Sukkerfabriker er der tidligere udført Undersøgelser af det betydelige Svind i de ved Fabrikerne opdyngede Roer. Der var dels Tale om det »normale« Aandingstab, dels om Raad i saarede og for dybt aftoppede Roer, om smaa raadne Partier, hvor frosne eller udtørrede Roer samt vaad Jord og Affald var sluppet med i Dyngerne.

Forfatteren iagttog først i Vandkulturer, at Sukkerroer, der var dyrkede med Underskud af Fosfat, var meget modtagelige for *Phoma betae*; dette Spor blev forfulgt i Markforsøg paa fosforsyrefattig Jord i Utah. Efter Udskydning af de største og mindste Roer aftoppedes Resten, alle ved de nederste Bladar, og opbevarede i Traadkurve i store Roedynger.

Det synes at fremgaa af Forsøgsresultaterne, der stammer fra meget udpint Jord, at navnlig Superfosfat har haft en tydelig Indflydelse paa Sukkerroernes Holdbarhed; der ses ogsaa positiv Virkning af Sv. Ammoniak, Sv. Kali, Staldgødning og kunstig Vanding —, men Forfatteren anser disse Virkninger for hovedsagelig indirekte, de forbedrer Fosfatoptagelsen. Fra Forsøg med store Udslag gengives følgende:

	pCt. an-	Vægt-pCt. raad-
	grebne Roer	dent Roevæv
Ugødet	60	17
Superfosfat	35	4
Fuldgødet	44	6

Der er dyrket en Del Svampeprøver fra raadne Roer, udtaget fra Grænsen mellem sygt og normalt Væv, som viser, at *Phoma betae* er den almindeligste af Raadsvampene, saaledes i to Serier:

	Antal	
<i>Phoma betae</i>	65	320
<i>Fusarium spp.</i>	26	11
<i>Phycomycetes</i>	7	4

I Laboratorieundersøgelser blev det tydeligt paavist, at *Phoma betae* vokser hurtigere i Væv af Sukkerroer fra fosforsyremanglende Parceller end i normalt Væv. Forsøgsresultaterne viser intet afgørende om det »normale« Aandingstab af Sukker, men antyder, at det forøges ved Fosforsyremangel.

Ernst Gram.

Sortsvalg og Forædling i Hvedemygbekæmpelsen.

B. Rademacher und H. Klee: Herabminderung der Schäden durch die Weizen-gallmücke *Contarinia tritici* Kirby und *Sitodiplosis mosellana* Gehin auf dem Wege der Sortenwahl und Züchtung. (Zeitschr. f. Züchtung, A., Bd. XXI, 209—236, 1936).

Undersøgelserne er foretaget i Aarene 1930—35 i det østlige Holsten. Modtageligheden for Angreb er undersøgt hos 49 Vinter- og 24 Sommerhvedesorter. Taget som Helhed var Sommerhvede ligesaa stærkt angrebet som Vinterhvede.

Ingen af Sorterne var fuldstændig modstandsdygtige, og Forfatterne mener, at der overhovedet ikke findes saadanne. Derimod var der Forskel paa Sorternes Angrebsgrad, dels betinget af arvelige Egenskaber (Avnernes Haardhed), dels af Skridnings- og Blomstringstidspunktet i Forhold til Myggenes Klækning. Det sidste Forhold varierer fra Aar til Aar, saaledes at snart tidlige, snart sildige Sorter angribes stærkest, men da ingen af Sorterne skred eller blomstrede saa ekstremt tidligt eller sildigt, at det faldt uden for Æglægningstiden, kan der ikke naas noget ved Udvalg efter Skridnings- eller Blomstringstiden. En Forskydning af Saatiden (f. Eks. paa 3 Maaneder hos Vinterhvede) gav heller ikke saa extreme Afvigelser i Skridning og Blomstring, at Angrebet nedsattes.

En Sort, Marquardts braunspelig Dickkopf, der er tiltrukket af gammel fehmersk Landhvede (hvor der har været et naturligt Udvalg for Hvedemygangreb?) blev kun svagt angrebet (haarde Avner!), medens en anden Sort (kanadisk Sommerhvede Garnet) blev stærkt angrebet (stor Tiltrækning paa æglæggende Myg!). Den sidste Sort kan bruges som Fangplante, idet Havren i Sommerstaldfoderet (Vikke-Havre) ombyttes med Garnet-Hveden. Efter Æglægningen afhugges og opfodres Afgrøden og Hvedemynglen gaar til Grunde. Herved aflastes den egentlige Hvedemark for Angreb.

I Holsten har den orangegule Hvedemyg været hyppigere til Stede end den gule. Dette forklarer i nogen Grad visse Uoverensstemmelser mellem disse og de af *Mühlow* i Sverige (se Side 187) foretagne Undersøgelser.

Chr. Stapel.

Fodsyge hos Korn.

A. J. P. Oort: De oogvlekkenziekte van de granen, veroorzaakt door *Cercospora herpotrichoides* Fron (Slot). Tijdschrift over Plantenziekten, Vol. XLII, S. 179—234, 1936.